

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/24/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010699
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010699.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre zločin prevádzacstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. C., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/64/2023 zo dňa 25.01.2024, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. apríla 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. B. C. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo zločinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 00.15 hodine, ako vodič motorového vozidla značky Volkswagen Transporter, dodávkového typu, bordovej farby, imatrikované v D., evidenčného čísla: E., VIN: F. prevádzal 17 osôb, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, nedovolené cez štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to tým spôsobom, že potom, ako mu bola prisľúbená finančná odmena, ich naložil do predmetného motorového vozidla dňa XX.XX.XXXX približne v čase o 19.00 hodine v lese v blízkosti mesta C. v D. potom, kde obdržal od neznámej osoby 200 EUR na pohonné hmoty a pre jeho potrebu, tieto osoby následne previezol cez hraničný priechod Slovenskej republiky s Maďarskom G. - H. na územie Slovenskej republiky a následne s nimi chcel pokračovať cez Slovenskú republiku, pričom následne pokračoval vozidlom po slovenskom území až sa dostal do I. A., kde bolo predmetné vozidlo na ulici J. na križovatke pri D. s dňa XX.XX.XXXX v čase o 01.35 hodine spozorované hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Zámky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, motorovým vozidlom jazdil z jedného pruhu do druhého, na čo sa predmetná policajná hliadka rozhodla vyššie predmetné motorové vozidlo predpísaným spôsobom za použitia svetelného a zvukového znamenia zastaviť, na čo A. B. C. nereagoval, v jazde pokračoval, až nakoniec vodič policajnej hliadky na služobnom motorovom vozidle zrýchlil, dostal sa na úroveň prenasledovanej dodávky, na čo vodič motorového vozidla túto odstavil na krajnici na I. ulici (cesta číslo XX) v I. A., oproti čerpacej stanici s názvom „K.“, pričom v motorom vozidle na sedadle spolujazdca sedela žena s dieťaťom pôvodom z K. L., a to M. N., narodená XX.XX.XXXX, D. N. narodený XX.XX.XXXX a v ložnom priestore sa nachádzalo 13 osôb z Tureckej republiky, a to D. K. N., narodený XX.XX.XXXX, L. N., narodený XX.XX.XXXX, M. N., narodený XX.XX.XXXX, B. N., narodený XX.XX.XXXX, D. N., narodený XX.XX.XXXX, O. O., narodený XX.XX.XXXX, C. P., narodený XX.XX.XXXX, Q. N., narodený XX.XX.XXXX, O. R., narodený XX.XX.XXXX, S. N., narodený XX.XX.XXXX, A. N., narodený XX.XX.XXXX, D. O. N., narodený XX.XX.XXXX, S. B., narodený XX.XX.XXXX, jedna osoba z Afganistanu B. O., narodený XX.XX.XXXX

a jedna osoba z Iraku T. Q., narodený XX.XX.XXXX, všetci bez dokladov totožnosti a platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky.

Za to mu bol podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák., postupom podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. mu bol uložený trest vyhostenia v trvaní 7 rokov.

Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia vecí - peňažných prostriedkov v sume 190,- eur, nachádzajúcich sa v úschove na účte Okresnej prokuratúry Nové Zámky, vedenom v Štátnej pokladnici, číslo účtu: O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v súvislosti so spisovou značkou 1Pv301/23/4404.

Okrem toho súd I. stupňa uložil podľa § 83 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. zúčastnenej osobe- neznámemu vlastníkovi ochranné opatrenie zhabanie vecí – motorového vozidla Volkswagen Transporter, dodávkového typu, bordovej farby, imatrikované v D., EČV: E., VIN: F., s kľúčom a papierovým osvedčením o evidencii vozidla č. U..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, čo do výroku o treste, nakoľko súd I. stupňa dospel na základe správne vykonaného dokazovania k nesprávnym právnym záverom ohľadne primeranosti uloženého trestu odňatia slobody. Zdôraznil, že uložený trest nezohľadňuje v konkrétnom prípade v dostatočnej miere základné zásady ukladania trestov podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na osobitosti prípadu, keď už uloženým trestom vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 7 rokov je v dostatočnej miere zabezpečená ochrana spoločnosti Slovenskej republiky. K udalostiam, v dôsledku ktorých sa dostal do rozporu so zákonmi Slovenskej republiky, došlo zneužitím jeho nepriaznivej životnej situácie a tiesne inými osobami, bol utečencom ako ostatní, ktorí sa s ním viedli. Tieto osoby využili jeho nepriaznivú situáciu a cieľ dostať sa na územie I.. Podotkol, že represívna funkcia trestu je trestom vyhostenia zabezpečená v dostatočnej miere. Zároveň uviedol, že trest kratšieho trvania, zohľadňujúc limity podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák., by v plnom rozsahu naplnil aj funkciu individuálnej prevencie a rovnako preventívnu funkciu. Argumentoval, že účel trestu tvorí jednotu a musí sa vzájomne dopĺňovať. Uložením trestu kratšieho trvania v spojení s trestom vyhostenia by bol v jeho prípade naplnený dostatočný výchovný účinok trestu a to predovšetkým motivačné pôsobenie tak, aby v budúcnosti viedol riadny život. Poukázal na to, že jeho cieľom po výkone trestu odňatia slobody je vrátiť sa čím skôr domov do K..

Navrhol zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu popri treste vyhostenia trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania a navrhol zrušiť výrok o treste a uložiť obžalovanému miernejší trest.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že uložený trest je vysoký a žiadal menší trest, aby mohol ísť čo najskôr domov. Predstavoval si podmienený trest. Zároveň uviedol, že do Nemecka víza nedostal, preto sa tam snažil dostať takýmto spôsobom. Má tam bratrancov, sesternice, kamarátov a chcel by tam pracovať ako stolár. V konečnom návrhu žiadal jeho odvolaniu vyhovieť.

Zástupkyňa krajského prokurátora nepovažovala odvolanie za dôvodné a konštatovala, že trest bol ukladaný podľa zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a aj za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. Takto uložený trest považovala za primeraný. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.01.2024 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného

v obžalobe a na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne, pričom súd I. stupňa v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. toto vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu. Tento postup súdu bol v súlade so zákonom. Aj pokiaľ ide o kvalifikovanie konania obžalovaného ako zločinu prevádzčačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., zodpovedá zákonu a vykonanému dokazovaniu. Obžalovaný podal odvolanie len čo do výroku o treste a preto krajský súd v zmysle hore citovaného ustanovenia Trestného poriadku preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku a to výrok o treste.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ods. 3 trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa ods. 6 neuloží ako samostatný.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku k osobe obžalovaného uviedol, že je štátnym občanom K. L., je slobodný a bezdetný, nemá žiadny záznam v registri trestov a nebol na území Slovenskej republiky postihnutý za spáchanie priestupku.

Pri úvahách o druhu trestu a výmere trestu postupoval súd I. stupňa v zmysle ustanovení § 34 Tr. zák., pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne súd I. stupňa prihliadol u obžalovaného na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval, ako aj na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, keďže sa zatiaľ nedostal do rozporu so zákonom.

Ani odvolací súd nezistil u obžalovaného žiadnu pritažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák.

Na základe hore uvedených skutočností, potom správne súd I. stupňa postupoval, keď pri ukladaní trestu pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Za zločin prevádzčačstva podľa § 355 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na 7 až 10 rokov. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností potom súd I. stupňa správne vychádzal z trestnej sadzby 7 až 9 rokov.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, trest uložený obžalovanému hoci aj na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, by bol pre obžalovaného neprímerane prísny a preto použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, je správne a v súlade so zákonom.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal uloženia ešte miernejšieho trestu, ako mu uložil súd I. stupňa, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že práve skutočnosti, na ktoré poukázal obžalovaný v odvolaní, že do rozporu so zákonmi Slovenskej republiky došlo zneužitím jeho nepriaznivej životnej situácie a jeho tiesni,

keďže aj on bol utečencom, avšak nemal dostatok finančných prostriedkov na to, aby si vedel zabezpečiť prechod cez štátne hranice za pomoci iných osôb a preto prijal ponuku previesť ostatných migrantov cez územie Slovenskej republiky do Nemecka, kde aj on chcel ísť, boli zohľadnené práve pri použití zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa zohľadnil motív obžalovaného spáchať trestný čin, ako aj samotné okolnosti, za ktorých k spáchaniu tohto trestného činu došlo.

S poukazom na uvedené, potom argumenty obžalovaného v odvolaní nie sú dôvodné, resp. tieto boli vzaté do úvahy pri aplikácii práve zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a teda trest odňatia slobody uložený mu súdom I. stupňa vo výmere 3 roky a 6 mesiacov považoval aj odvolací súd za primeraný na prevýchovu obžalovaného a spĺňajúci podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Odvolací súd sa nestotožnil s návrhom obhajoby na ďalšie mimoriadne zníženie trestu pod výmeru 3 roky a 6 mesiacov a ani s návrhom na uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, pretože to nepovažoval za dostatočné na prevýchovu obžalovaného, zohľadňujúc predovšetkým charakter trestnej činnosti, ktorá je založená na koristení z nelegálnej migrácie ľudí opúšťajúcich svoju krajinu pre nepriaznivú životnú situáciu alebo opúšťajúcich krajinu z ekonomických dôvodov príp. vojenských konfliktov a okrem toho obžalovanému za túto činnosť bola prisľúbená finančná odmena.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Aj trest vyhostenia, ktorý bol obžalovanému uložený v zmysle § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. vo výmere 7 rokov, je v súlade so zákonom a na uloženie tohto trestu boli splnené podmienky uvedené v § 65 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej súd I. stupňa správne a zákonne uložil obžalovanému trest prepadnutia veci v súlade s § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. – finančnej hotovosti vo výške 190,- eur z dôvodu, že boli odovzdané obžalovanému a určené na spáchanie trestného činu, konkrétne na zabezpečenie pohonných hmôt počas cesty a na ostatné vlastné potreby obžalovaného počas prevozu iných osôb, teda išlo o veci určené na spáchanie trestného činu.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení, ktoré súd I. stupňa uložil podľa § 83 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. zúčastnenej osobe, ostáva nedotknutý, keďže proti nemu oprávnená osoba nepodalala odvolanie.

Vzhľadom k tomu, že neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.